# Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az értékpapír-finanszírozási ügyletek bejelentéséről és átláthatóságáról

*COM(2014) 40 final – 2014/0017 (COD)*

(2014/C 451/09)

Előadó: **Edgardo Maria IOZIA**

2014. február 25-én az Európai Parlament, 2014. március 27-én pedig a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

*Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az értékpapír-finanszírozási ügyletek bejelentéséről és átláthatóságáról*

COM(2014) 40 final – 2014/0017 (COD).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2014. június 23-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2014. július 9-10-én tartott, 500. plenáris ülésén (a 2014. július 9-i ülésnapon) 183 szavazattal 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

## 1. **Következtetések és ajánlások**

1.1 Az EGSZB **üdvözli** az Európai Bizottság rendeletjavaslatát, amelynek – a hozzá szorosan kapcsolódó bankreformra irányuló rendelettervezettel együtt – célja egy olyan intézkedéscsomag kidolgozása, amely az értékpapír-finanszírozási ügyletek területén átláthatóbbá és ellenállóbbá teszi az európai pénzügyi rendszert.

1.2 A piac információs szimmetriájának javítása, a jelenlegi műveletek kockázatosságának ellenőrzése és a nem átlátható és nem szabályozott banki ügyletek visszaszorítása a piac és az egész gazdaság kulcsfontosságú érdeke.

1.3 Ezzel kapcsolatban az EGSZB megjegyzi, hogy az „árnyékbankok” kifejezés félrevezető, és felesleges félreértésekhez vezethet a közvélemény körében. Néhány – bank vagy nem bank által végrehajtott – banküglylet van ugyanis árnyékban, nem pedig a bankok, jobban mondva a pénzintézetek, hiszen e speciális piac szereplői – például a fedezeti alapok, a nemzeti vagyonalapok, valamint a pénzpiaci alapokra vagy a strukturált és összetett származtatott ügyletekre szakosodott pénzügyi vállalatok – gyakran nem banki eredetűek. Noha ezek a piaci szereplők valamennyien ismertek, ugyanez nem mondható el az általuk végzett, nem szabályozott művelet némelyikéről, amelyeket az állam előtt ismeretlenek.

1.4 Az EGSZB hangsúlyozza e rendelet jelentőségét, hiszen az lehetővé teszi, hogy **egyértelművé váljanak a piaci mozgások és a fokozott kockázattal járó területek**, ez pedig segítheti a piacfelügyeleti hatóságokat abban, hogy folyamatosan felügyeljék a helyzetet, és megelőző jelleggel beavatkozzanak az összességében túlzottan kockázatosnak ítélt tevékenységek visszaszorítása érdekében. Ezen okokból a szóban forgó rendelet egyrészt feltár bizonyos, az állam számára eddig nem elérhető piaci információkat, másrészt újabb elemzési és ismeretszerzési eszközt kínál a hatóságoknak.

1.5 Ugyanilyen fontos az **újbóli elzálogosítási tevékenységnek**, azaz az ügyfelek által a pénzintézetekre bízott értékpapírok ideiglenes használatának a **szabályozása**. Azzal a követelménnyel, miszerint az újbóli elzálogosításhoz az értékpapírokat átadó befektető kifejezett hozzájárulására van szükség, elkerülhetővé válik az általánostól eltérő, előre nem látható és a szerződésben nem szereplő kockázatok átvállalása. A partnerkockázat az értékelés szerves részévé válik, ami megakadályozza, vagy legalábbis erőteljesen korlátozza a kevéssé megbízható szereplők jelenlétét. Ez a rendszer általános ellenálló képességének és a piacon nagy számban jelen lévő szereplőknek egyaránt a javára válik.

1.6 A gazdaság, valamint a családok és a vállalatok jólétének motorját jelentő pénzügyi rendszer természetes mederbe történő visszaterelése érdekében megalkotott bizottsági kezdeményezések fényében az EGSZB úgy véli, eljött az ideje, hogy Európa útnak indítson egy nagyszabású, valamennyi érdekelt felet figyelembe vevő, a **fenntartható finanszírozást célzó szociális paktumot**, amelynek keretében az összes szereplő szerepet vállal a célkitűzések és az eszközök újbóli meghatározásában. A bankok megítélésének meredek romlása – amely az utóbbi évek számtalan közvélemény-kutatásából és felméréséből jól látszik – minden szereplőt arra kell, hogy ösztönözön, hogy a régi gyakorlatokat egyszer és mindenkorra lezárva új lapot nyisson, és felelős párbeszédet kezdeményezzen a társadalommal. A családok, a vállalkozások, a polgárok, a munkavállalók és általában az egész társadalom hatékony és megbízható pénzügyi rendszert követel, amely hozzájárul a fejlődéshez és a foglalkoztatáshoz, miközben jelentős hangsúlyt fektet a beruházások társadalmi és környezeti hatásaira.

1.7 Az EGSZB méltányolja az Európai Bizottság erős elkötelezettségét amellett, hogy eleget tegyen az új szabályozás munkaprogramjában szereplő 48 jogalkotási intézkedés megalkotására tett ígéretének, és elismeri a Belső Piaci Főigazgatóság által igen nehéz körülmények között végzett tetemes és rendkívül magas színvonalú munkát. Ezt a munkát az egyensúly és a hatékonyság vezérelte. Az EGSZB megállapítja, hogy ez az Európai Bizottság tevékenységének sikeres területe volt, és külön értékeli, hogy az Európai Bizottság elismerte, hogy a terület jelentős szabályozási hiányosságokkal küzd, a felügyelet nem hatékony, a piacok átláthatatlanok, a termékek pedig túlságosan összetettek.

1.8 Az EGSZB úgy véli, hogy e rendelet elfogadásával nagyban csökkennek a szabályozási arbitrázsból eredő kockázatok, és arra ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit az európai pénzügyi rendszeren belüli **szabályozatlan műveletek minimalizálásáért** és azok marginális területekre való visszaszorításáért.

## 2. **Az Európai Bizottság javaslata**

2.1 A javaslat célja, hogy javítsa az értékpapír-finanszírozási ügyletek (SFT-k) ([1]) átláthatóságát, elsősorban a következő három módon:

— az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó rendszerszintű kockázatok ellenőrzése: a rendeletjavaslat értelmében minden értékpapír-finanszírozási ügyletet be kell jelenteni egy központi adatbázisba. Ez lehetővé tenné a bankok és az úgynevezett „árnyékpénzintézetek" közötti kapcsolatok jobb azonosítását, és fényt derítene ez utóbbiak néhány finanszírozási ügyletére,

— azon befektetők tájékoztatása az említett ügyletekről, akiknek az eszközeit felhasználják ezekben a tranzakciókban: a javaslat szerint a befektetési alapok vagy más, azokkal egyenértékű szervezetek által végrehajtott értékpapír-finanszírozási ügyletekről részletes jelentést kellene készíteni. Ez javítaná a befektetőkkel szembeni átláthatóságot, így azok megalapozottabb befektetési döntéseket hozhatnának,

— az újbóli elzálogosítási tevékenység: A rendelet célja a pénzügyi eszközök újbóli elzálogosítására irányuló tevékenység átláthatóbbá tétele (bármilyen felhasználásra, akár saját célra, akár a biztosíték kedvezményezettje által a biztosítékra történő felhasználás céljára) az érdekelt felek által teljesítendő minimumkövetelmények rögzítése által, amelyek magukban foglalnak egy írásos megállapodást és az újbóli elzálogosítás megtörténte előtt adott hozzájárulást. Ez biztosítaná, hogy az ügyfelek vagy a szerződő felek még az előtt hozzájáruljanak az újbóli elzálogosításhoz, mielőtt az megtörténne. Ráadásul ezt a döntést az ügylettel járó esetleges kockázatokról szóló egyértelmű tájékoztatás alapján hoznák meg.

## 3. **Bevezetés**

3.1 Az uniós bankszektor strukturális reformjára irányuló javaslat mellett az Európai Bizottság olyan kiegészítő intézkedéseket is javasol, amelyek célja az értékpapír-finanszírozási ügyletek átláthatóságának növelése és annak megakadályozása, hogy a bankok – e tevékenységeiket az árnyékbank-szektorba helyezve – megkerüljenek bizonyos szabályokat. Ez az Európai Bizottság egyik legfontosabb aggálya.

3.2 Az értékpapír-finanszírozási ügyletek különböző típusú, ám hasonló gazdasági hatású tranzakciókat foglalnak magukban. A legfőbb értékpapír-finanszírozási ügyletek az értékpapír-kölcsönzés és a repoügyletek.

3.3 Az értékpapír-kölcsönzési ügyleteket elsősorban az egyes értékpapírpiacokon fellépő kereslet ösztönzi, és például short ügyletek vagy elszámolási ügyletek céljaira használják őket. A repo- vagy fordított repoügyleteket általában az az igény motiválja, hogy a pénz kölcsönbe vétele vagy kölcsönbe adása biztonságos módon történjen. Ez a gyakorlat magában foglalja a pénzügyi eszközök készpénz ellenében történő vételét/eladását azzal a megállapodással, hogy a pénzügyi eszközöket egy meghatározott jövőbeli időpontban előre meghatározott áron ismét eladják/megvásárolják.

3.4 Az értékpapír-finanszírozási ügyleteket azért alkalmazzák az alapok kezelői, hogy kiegészítő jövedelemhez, vagy további finanszírozáshoz jussanak. A repoügyleteket például gyakran az új beruházásokhoz szükséges pénz megszerzésére használják. Ezek az ügyletek azonban újabb kockázatokat – a tranzakcióban részt vevő felek kockázatát vagy likviditási kockázatokat – szülnek. A kiegészítő jövedelemnek általában csak egy része kerül az alaphoz, az alap befektetői viszont a teljes egészében viselik a tranzakcióban részt vevő felek kockázatát. Az efféle ügyletek alkalmazása ezért jelentősen módosíthatja a befektetések kockázat-hozam profilját.

3.5 Az európai bankszektor strukturális reformjáról szóló javaslat és a szóban forgó intézkedéscsomag közötti kapcsolat egyértelmű. Az Európai Bizottságnak az európai bankszektor strukturális reformjára vonatkozó javaslata betiltaná vagy korlátozná a bankok bizonyos tevékenységeit. A kívánt hatás mindazonáltal mérsékeltebb lenne, ha ezek a tevékenységek a szabályozott bankcsoportoktól „átvándorolnának" az árnyékbank-szektorba, ahol a felügyeleti szerveknek kevesebb lehetősége nyílik az ellenőrzésre.

([1]) *Securities financing transactions.*

3.6 A Pénzügyi Stabilitási Tanács (Financial Stability Board, FSB) rámutatott arra, hogy az árnyékpénzintézetek esetleges ellenőrizetlen kudarca akár közvetlenül, akár a szabályozott bankrendszerhez fűződő kapcsolataikon keresztül rendszerszintű kockázatokhoz vezethet.

3.7 A Pénzügyi Stabilitási Tanács ezenkívül azt is felvetette, hogy a túlzottan szigorú banki szabályozás eredményeképpen néhány banki tevékenység az árnyékbankrendszer felé tolódhat ([2]).

## 4. **Általános megjegyzések**

4.1 Az EGSZB üdvözli az értékpapír-finanszírozási ügyletek bejelentéséről és átláthatóságáról szóló rendeletre irányuló javaslatot, amely a bankrendszer strukturális reformját célzó rendelettel együtt a bankrendszer rugalmasságának és a banki ügyletek átláthatóságának növelését, valamint az esetleges válságok enyhítését célozza oly módon, hogy az ne jelentsen további terhet a polgárok számára.

4.2 Ez a vélemény tehát szorosan összefügg az EGSZB strukturális reformokról szóló rendelettel kapcsolatos korábbi véleményével.

4.3 Az EGSZB üdvözli, hogy az Európai Bizottság elismerte, hogy már a pénzügyi válság kitörése előtt is léteztek jelentős szabályozási hiányosságok és felügyeleti hatékonysági problémák, valamint hogy a piacok átláthatatlanok, a termékek pedig túlságosan összetettek voltak. Az EGSZB már a pénzügyi válság kirobbanásakor is ezeket az érveket hangoztatta, miközben sürgős intervenciós intézkedések bevezetését sürgette. Az Európai Bizottság azonban sajnálatos módon nem fordított kellő figyelmet ezekre a figyelmeztetésekre és ajánlásokra, amelyekkel pedig számos későbbi probléma elkerülhető lett volna.

4.4 Az EGSZB tudatában van annak, hogy a gazdasági erők, az agresszív lobbizás és a szóban forgó jelentős érdekek a válság kitörését követő időszakban megpróbálták elkerülni, vagy legalábbis lelassítani a szükséges és sürgős intézkedések meghozatalát. Ugyanakkor – néhány megkérdőjelezhető döntéstől eltekintve –az EGSZB üdvözli, hogy az Európai Bizottság útnak indította azt az intézkedéscsomagot, amelyet közvetlenül a Larosière-bizottság és a Liikainen magas szintű csoport által készített jelentést követően bejelentett.

4.5 Az EGSZB örömmel nyugtázza, hogy Michel Barnier biztos elkötelezettsége töretlen maradt, valamint hogy a pénzügyi szabályozást érintő javaslatokért felelős Belső Piaci Főigazgatóság összességében kiváló munkát végzett, és koherens, egymással szorosan összefüggő intézkedéseket javasolt, amelyek alkalmasak arra, hogy magas színvonalú és tagadhatatlanul hatékony jogszabályi hátteret biztosítsanak. E jogalkotási kezdeményezések hatására fokozatosan megszüntethetőek lesznek az elmúlt évek pénzügyi válságának meghatározó okai.

4.6 Az EGSZB mindig is határozottan állította, hogy jól működő pénzügyi rendszerre van szükség, amelynek célja, hogy támogassa a reálgazdaságot, különös tekintettel a kkv-kra, valamint hogy megerősítse a szociális gazdaságot, és hozzájáruljon a munkahelyteremtéshez. A hitelágazat az alapvető szolgáltató szerepét tölti be a társadalomban, és ismét a reálgazdaság hajtómotorjává kell válnia, és maradéktalanul tudatában kell lennie az általa felvállalandó társadalmi felelősségnek.

4.7 Az EGSZB véleménye szerint a pénzügyi intézmények és a polgárok közötti kapcsolatot mihamarabb új alapokra kell helyezni. A bankokba és egyéb szereplőkbe vetett bizalom meredek zuhanását meg kell állítani, mert az visszafordíthatatlan károkat okozhat a gazdasági és társadalmi fejlődés szempontjából.

4.8 Az EGSZB – a civil társadalom bevonásáról szóló számos véleményének fényében – reméli, hogy létrejön Európában egy **„szociális paktum a fenntartható pénzügyekért”**, amelynek keretében minden érdekelt fél részt vesz majd a hatékony, rugalmas, átlátható, és a saját tevékenységének környezeti és szociális hatásait figyelembe vevő pénzügyi rendszer kidolgozásában.

4.9 Az EGSZB meggyőződéssel támogatja az Európai Bizottság kezdeményezéseit, amelyek célja egyrészt a szabályozási arbitrázsból, másrészt az abból eredő kockázatok elkerülése, hogy bizonyos tevékenységek (az ún. árnyékügyletek) az egyre szigorúbbá váló szabályozás kijátszása érdekében a kevésbé szabályozott területekre helyeződnek át.

4.10 A szóban forgó témával kapcsolatos véleményeiben ([3]) az EGSZB korábban is világosan kifejezte abbéli álláspontját, hogy a minimálisra kell csökkenteni a pénzügyi szektor szabályozatlan területeinek számát.

---

([2]) HL C 170., 2014.6.5., 55. o.

([3]) HL C 177., 2014.6.11., 42. o., HL C 170., 2014.6.5., 55. o. és Az uniós bankrendszer strukturális reformjáról szóló vélemény (folyamatban).

4.11 Az Európai Bizottság a rendeletjavaslat kidolgozása során figyelembe vette, hogy a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni kell a pénzügyi rendszerhez kapcsolódó költségeket, és meghatározta az infrastruktúrán, például a kereskedési adattárakon belül, és a származtatott pénzügyi termékek ügyleteinek átláthatóságát szolgáló – a 648/2012/EU rendelettel szabályozott – jelenlegi eljárásokon belül alkalmazható megoldási lehetőségeket. Az EGSZB támogatja ezt a megközelítést, amely azt mutatja, hogy az Európai Bizottság figyelmet fordított azokra a piaci szereplőkre és fogyasztókra, akikre a szóban forgó rendeletből fakadó többletköltségek valószínűleg hárulnának.

4.12 Az EGSZB úgy véli, hogy a szóban forgó rendelet által szabályozott tevékenységek – például az értékpapír-finanszírozási ügyletek, más hasonló finanszírozási struktúrák és az újbóli elzálogosítás – nagyobb átláthatóságából fakadóan ténylegesen nőne a pénzügyi stabilitás és ezzel együtt mind a rendszer egészének, mind az egyes szereplőknek az ellenálló képessége. A pénzügyi piac valamennyi aktív szereplőjének bevonásával teljes körű lehet a tájékoztatás a tranzakciók és az egyes szereplőkre háruló kockázati profilok valódi mibenlétéről.

4.13 Ennek okán erre a rendeletre mindenképpen szükség van a bankrendszer szerkezeti reformjára vonatkozó rendelet hatékonyságának kiteljesítéséhez, amelynek tárgyát azok a bankok képezik, amelyek méretüknél fogva rendszerszintű kockázatot jelenthetnek. Ez a rendelet a pénzügyi rendszer szabályozatlan területei felé való tevékenységáthelyezés lehetőségeit is csökkenti.

## 5. **Részletes megjegyzések**

5.1 A javaslat célja az értékpapír-finanszírozási ügyletek átláthatóságának javítása, elsősorban a következő három módon:

5.1.1 az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó rendszerszintű kockázatok ellenőrzése: a rendeletjavaslat értelmében minden értékpapír-finanszírozási ügyletet be kell jelenteni egy központi adatbázisba. Ez lehetővé tenné a bankok és az úgynevezett „árnyékpénzintézetek” közötti kapcsolatok jobb azonosítását, és fényt derítene ez utóbbiak néhány finanszírozási ügyletére.

5.1.1.1 Az EGSZB véleménye szerint ezen eljárási mód segítségével a felügyeleti hatóságok nagyobb hatékonysággal ellenőrizhetik az értékpapír-finanszírozási ügyletekkel kapcsolatos kitettséget és kockázatokat, és szükség esetén biztosíthatják a célzott és idejében történő beavatkozást.

5.1.1.2 Az EGSZB kétségeit fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a kereskedési adattárakban lévő adatok legalább 10 évig történő megőrzésére irányuló javaslat valóban indokolt-e. Az EMIR-rendelet értelmében például csak öt évig kell megőrizni az adatokat.

5.1.2 Azon befektetők tájékoztatása az említett ügyletekről, akiknek az eszközeit felhasználják ezekben a tranzakciókban: a javaslat szerint az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó részletes beszámolási kötelezettség előírásával a befektetők számára átláthatóbbá tehetők az ilyen típusú ügyletekkel foglalkozó beruházási alapok és egyéb finanszírozási struktúrák által követett gyakorlatok. Ezáltal a befektetők megalapozottabb befektetési döntéseket hozhatnának.

5.1.3 Az újbóli elzálogosítási tevékenység: A rendelet célja a pénzügyi eszközök újbóli elzálogosítására irányuló tevékenység átláthatóbbá tétele (bármilyen felhasználásra, akár saját célra, akár a biztosíték kedvezményezettje által a biztosítékra történő felhasználás céljára) az érdekelt felek által teljesítendő minimumkövetelmények rögzítése által, amelyek magukban foglalnak egy írásos megállapodást és az újbóli elzálogosítás megtörténte előtt adott hozzájárulást. Ez biztosítaná, hogy az ügyfelek vagy a szerződő felek még az előtt hozzájáruljanak az újbóli elzálogosításhoz, mielőtt az megtörténne. Ráadásul ezt a döntést az ügylettel járó esetleges kockázatokról szóló egyértelmű tájékoztatás alapján hoznák meg.

5.1.3.1 A Lehman 2008-as összeomlása óta a pénzügyi piacokon folyamatosan napirenden van az átláthatóság és az „adatok kultúrájának” előmozdítása. Az EGSZB teljes mértékben támogatja ezt a tendenciát, és szintén maradéktalanul egyetért mind a javasolt mechanizmus által biztosított átláthatósággal, mind a befektetők oly módon történő bevonásával, hogy minden egyes ügylethez kifejezetten hozzá kelljen járulniuk.

5.2 A pénzügyi piacok globálisak, ezért az árnyékbankok és tevékenységeik által keltett rendszerszintű kockázatok ellen összehangoltan és nemzetközi szinten kell fellépni. Az EGSZB véleménye szerint nélkülözhetetlen a leginkább érintett harmadik országok hatóságaival való együttműködés megerősítése, mert csak így lehet velük közös stratégiát végrehajtani, valamint koherens és lehetőleg megfelelő intézkedéseket foganatosítani.

5.3 Az EGSZB véleménye szerint a javaslat összhangban áll a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlásaival. A Pénzügyi Stabilitási Tanács 2013 augusztusában elfogadott 11 ajánlást az értékpapír-kölcsönzésben és a repoügyletekben rejlő kockázatok elleni fellépésre vonatkozóan. Ez a rendeletjavaslat összhangban áll ezek közül négy (az 1., a 2., az 5. és a 7.) ajánlással, amelyek az értékpapír-finanszírozási ügyletek piacának átláthatóságára, a befektetők tájékoztatására és az újbóli elzálogosításra vonatkoznak.

5.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az adminisztratív kötelezettségek, amelyeket ez a rendelet a pénzügyi rendszerre ró, nem túlzóak, viszont hozzáadódnak több, más jogszabály által előírt adminisztratív és ügyviteli kötelezettséghez. Az EGSZB felhívja a figyelmet annak a veszélyére, hogy ezek a költségek – legalábbis részben – a családokra és a vállalkozásokra fognak hárulni. Ez azt jelenti, hogy vagy a pénzügyi rendszer válhat drágábbá a felhasználók számára, vagy a bankok nyeresége csökkenhet, ami viszont – az európai bankrendszer amúgy is nehéz helyzetére tekintettel – nem kívánatos.

5.5 Az EGSZB hangsúlyozza annak fontosságát, hogy – a hatályos jogszabályokat módosító 2009/65/EK irányelvnek és a 2011/61/EU irányelvnek megfelelően – az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) és az alternatív befektetésialap-kezelőkre (ABAK) is kiterjesszék a beszámolókra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségeket.

5.6 Egy másik rendkívül fontos szempont, hogy a szankciók rendszerének – amellett, hogy hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie – gondoskodnia kell bizonyos minimumintézkedések végrehajtásáról. A tagállamokat fel kell jogosítani egyrészt arra, hogy adott esetben szigorúbb adminisztratív intézkedéseket foganatosítsanak, másrészt arra, hogy különösen súlyos esetekben büntetőjogi szankciókat is alkalmazhassanak. Ebben az esetben biztosítani kell a nemzeti hatóságok, az ESMA (az Európai Értékpapír-piaci Hatóság) és az Európai Bizottság közötti információcserét.

5.7 Ahogy az EMIR-rendelet kapcsán is tette, az EGSZB emlékeztet arra, hogy a közigazgatási szankciók kiszabására vonatkozó határozatok közzétételéről szóló 24. cikk túlságosan tág teret hagy az illetékes hatóságoknak a mérlegelésre, amelyek így adott esetben eltérően vélekedhetnek ugyanarról az ügyről. Ezek az eltérések különböző országok hatóságai esetén még tovább nőhetnek. Milyen konkrét értékelést lehetne készíteni a pénzügyi piacok stabilitásának veszélyeztetettségéről?

5.8 Az EGSZB fontosnak tartja, ezért felkéri az Európai Bizottságot, hogy az EMIR-rendelet 23. cikkének megfelelően illessze be javaslatába az egyenértékűség elvét.

5.9 Az EGSZB, noha értékeli a rendeletben előírt felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megfelelőségét és korlátozott alkalmazási körét, aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nem esik szó a felhatalmazás gyakorlásának időbeli korlátozásáról. Az EGSZB emlékeztet arra, hogy ebben a kérdésben számos alkalommal hangot adott fenntartásainak.

5.10 Az EGSZB teljes mértékben egyetért a 15. cikkben foglalt eljárás tervezetével, de megjegyzi, hogy legalább példa szintjén meg kellene említeni néhány egyenértékű, alternatív mechanizmust, és felhívja a figyelmet annak veszélyére, hogy a szerződő felek között esetleg jogvita alakulhat ki az aláírást helyettesítő megoldások – például a telefonos regisztráció vagy a számítógép-alapú tanúsítás – hatékonyságával és egyenértékűségével kapcsolatban.

Kelt Brüsszelben, 2014. július 9-én.

*az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság*
*elnöke*
Henri MALOSSE